Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 144. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 31-го ЛИПНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 31, 1985 No. 144. VOL. XCII.

ПАСТОР О. ГАРБУЗЮК ПЕРЕОБАНИЙ НА ГОЛОВУ ВЄББ

Чикаго (ак). — У днях від 12-го до 14-го липня ц.р. на українській біблійній оселі біля Торонто, відбувся Світовий Пленарний Конгрес Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства Української Баптистської Церкви. У конгресі взяли участь делегати й гості із західньої й східньої Канади, ЗСА, Австралії, Південної Америки та інших країн. Головним промовцем на конгресі був пастор Георгій Вінс, голова Закордонного Представництва Ради Церков Євангельських Християн-Баптистів, яке має свою головну квартиру в Елкгарті, Інд.

Конгрес відзначився великою кількістю учасників із багатьох Церков, між якими було видно велике число молоді, що заманіфестувала свою віру в Бога та посвяту для Церкви Христової. На спеціяльному Богослуженні для молоді промовляв пастор Г. Вінс і розповів про боротьбу християнської молоді в Україні проти безбожжя. Всеукраїнське Об'єднання Сестер дало також високоякісну програму під проводом сестри Ніни Возьної, голови об'єднання. Надія Вінс своєю промовою до сестрицтва захопила увагу всіх присутніх. Жіночий хор під проводом Івана Ковальзецького відспівав спеціяльну молитву за Україну. На конгресі співало чотири хори — хор молоді, хор УБЦеркви з Торонто, жіночий хор і загальний конгресовий хор під орудою Андрія Теслюка.

У діловій частині конгресу, у додатку до звітів, дискусій, плянуванням праці, конгрес прийняв резолюції, у яких засудив переслідування віруючих в Україні та ВСЕХБ за його тісну співпрацю з безбожжям. В одній із резолюцій конгрес вітає не тільки свої Церкви, а ввесь український народ тут і в Україні та засилає свої привіти найвищій українській громадській установі — Світовому Конгресові Вільних Українців, Українському Народному Союзові, Українському Братському Союзові та всім українським установам, Церквам і церковним об'єднанням. Конгрес особливо вітає переслідувану Церкву Христову в Україні та мучений провід Ради Церков Євангельських Християн -Баптистів, який непохитно стоїть

(Закінчення на стор. 3)

КОМІТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНСЬКОЇ СПАДЩИНИ РОЗГЛЯНУВ ПИТАННЯ НАКЛЕПІВ І ПРОТИДІЇ

Джерзі Сиді, Н. Дж. — Тут у суботу, 20-го липня, в Головній Канцелярії УНСоюзу, відбулись наради створеного Головним Урядом УНС Комітету Оборони Української Спадщини (КОУС), в яких також взяли участь запрошені Комітетом представники Комітету Захисту Громадських Прав (КОГП) при КУК і Української Ліги Проти Знеславлення з метою обговорення питання наклепів на українську громаду та протидії.

Гості в УНСоюзі (зліва): адв. І. Григорович, сен. П. Юзик, Г. Козак, д-р І. Флис, Я. Соколик.

Після спільних нарад члени КОУС відбули свої короткі наради, на яких вирішено допомогти морально і матеріяльно двом згаданим установам та виасигнувати із 100,000 дол. фонду певну суму на досліди і видання з правильним насвітленням історії України під час і після Другої світової війни.

В нарадах від КОУС взяли участь: головний предсідник УНС д-р Іван Флис, заступники д-р Мирон Куропась і Ґльорія Пашен, директор на Канаду сен. Павло Юзик, який також репрезентував канадський КЗГП, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Степан Гавриш, головні радні Тарас Шмагала і Евген Іванців; головний контролер адв. Нестор Олесницький виправдав свою відсутність. КЗГП репрезентували його голова адв. Іван Григорович і член Ярослав Соколик, а УЛПЗ репрезентувала її голова Галина Козак.

Про ситуацію в Канаді від часу появи перших наклепів в пресі за інформаціями совєтської амбасади в Оттаві та центру Сімона Візенталя, радше його відділу в Лос Анджелесі, Каліф., під головуванням Сола Літтмана — аж до подробиць про працю створеної урядом Комісії Дешена — звітували обширно адв. І. Григорович, Я. Соколик і сен. П. Юзик, який сильно заангажований в ділянці оборони українського імени, як член Сенату і член політичної партії, яка є тепер при владі в Канаді.

Звітодавці вирахували ряд протизаходів які вже зроблено, поінформували про видання, які заплановано для правдивого насвітлення подій з часів Другої світової війни та про заходи перед Урядом Канади добитись справедливости. Вони ствердили, що українська громада в Канаді сприйняла ворожий виклик об'єднано, а зокрема молодь і середнє покоління професіоналістів, народжених вже в Канаді, є готові до протинаступу проти знеславлення українців.

Галина Козак в основному перейшла головні етапи праці нею очолюваної (після Дзвінки Швед) Української Ліги Проти Знеславлення (УЛПЗ) та накреслила пляни праці на майбутнє під тим самим, але посиленим кутом в крайовому маштабі. Описуючи працю Бюра спеціяльних інверстигацій (ОСІ), Г. Козак ствердила, що українська та інші східньоевропейські етнічні групи повинні добитись в Конґресі перевірки праці ОСІ, яке, як відомо внесло новий вимір в американське судівництво вживанням депозицій і свідчень з СССР. Вона зокрема привітала створення УНСоюзом Комітету Оборони Української Спадщини і висловила сподівання, що як і в минулому, УНСоюз буде стояти в авангарді оборони проти цього останнього нападу на українство.

Після запитів і відповідей та безпосередньої виміни думок, д-р І. Флис подякував гостям за інформації і суґестії та запевнив їх, що УНСоюз буде тісно співпрацювати з ними, а також проявить власну ініціятиву в поборюванні знеславлення його членів і цілої громади.

Як згадано, члени КОУС відтак розглянули кілька запроєктованих акцій та зробили ряд рішень, зокрема в ділянці зібрання фактажу і його видання.

МІЖПРОСТІРНИЙ КОРАБЕЛЬ „ЧЕЛЛЕНДЖЕР" МАЄ ТЕХНІЧНІ ТРУДНОЩІ

Кейп Канаверал, Фла. Міжпростірний корабель „Челленджер", який вилетів у стратосферу у понеділок, 29-го липня ц.р. із залогою в складі семи астронавтів на покладі, має технічні труднощі, — заявили речники адміністрації для міжпростірних полетів в Гюстоні, Тексас, але не зважаючи на те, що один із трьох моторів відмовився працювати п'ять хвилин після того, як корабель зніcся в орбіту навколо Землі, адміністрація вважає, що немає жадної загрози для залоги корабля, а сам „Челленджер" перебуватиме в орбіті сім днів, як було раніше заплановано. Очевидно, з уваги на безпеку астронавтів керівництво полетами наказало капітанові міжпростірного корабля знизити його на найнижчу орбіту до Землі.

Науковці в дослідному центрі в Гюстоні заявили, що це перший випадок з усіх 19 полетів міжпростірних кораблів, який викликає турботу, але вони це раз запевнили, що безпосередньої загрози для самого корабля і людей в ньому покищо немає. Джессі В. Мур, який очолює тим разом програму полету „Челленджера" заявив кореспондентам в Гюстоні, що у тій хвилині немає жадного пляну відкликання полету корабля. „Ми не є, очевидно, задоволені відмовою функціональности мотору, але більшість з нас вважає, що „Челленджер" виконає в мінімальних розмірах своє завдання", заявив Дж. Мур.

У вівторок, 30-го липня, відповідальні речники в Гюстоні заявили, що „Челленджер" продовжує кружляти довкола Землі, а капітан і астронавти-інженери користуються запасовим джетовим мотором, вбудованим в корабель для непередбачених труднощів. Після повернення корабля на заплановану базу, спеціялісти докладно переглянуть головний мотор, щоб встановити правдиву причину відмови і оминути подібних випадків в майбутньому.

В кінці серпня є заплянований запуск міжпростірного корабля „Дискавері" і відповідальні особи за цей полет особливо цікавляться технічними труднощами „Челленджера".

Головним командиром міжпростірного корабля є полк. Ґордон Фуллертон, досвідчений астронавт і летун. „Челленджер" має виконати декілька експериментів з ділянки медицини і тому на покладі корабля є також три лікарі-спеціялісти з певних ділянок медицини.

Атракцією програми на Союзівці буде співачка О. Рогатин-Макогон

Союзівка. — У мистецькій програмі цієї суботи, 3-го серпня ц.р., тут на відпочинково-культурній оселі Українського Народного Союзу — Союзівці виступить солістка-співачка Оксана Рогатин-Макогон, яка розпочала свою співочу кар'єру у місті свого народження і життя Садбурах в Канаді, співаючи в хорі „Дніпро" і в тріо „Лебеді".

О. Рогатин-Макогон.

Тепер вона бере лекції співу в музичній консерваторії Роял, а від кількох років є членом торонтонського тріо „Верховина", з яким вона побувала у турне в З'єднаних Стейтах Америки і Великобританії. Недавно О. Рогатин-Макогон закінчила успішне турне у Венесуелі.

Акомпаньюватиме співачці Михайло Бубна.

Програми на Союзівці в суботи розпочинаються, як відомо, о год. 8:30 вечора, і ними веде конферансьє Роман Лупань.

Запраз після мистецької програми, о год. 10-ій, буде забава під звуки оркестри „Темпо" Іринея Коваля.

В неділю, 4-го серпня, тут о год. 3-ій по полудні розпічнеться програма Дня Союзянки Округи Ню Йорк з багатими мистецькими виступами.

На другу суботу, 10-го серпня, на Союзівці виступатиме танцювальний ансамбль СУМА „Верховинці" з Ню Йорку і Оля Ходоба, талановита бандуристка а до танців приграватиме оркестра „Хлопці зі Львова".

В СВІТІ

ЯПОНСЬКИЙ УРЯД прийняв в кінці минулого тижня постанову про полегшу в ділянці закордонної торгівлі і ця постанова може дещо облегшити торговельні обмеження, з якими зустрічались закордонні країни, в тому числі З'єднані Стейти Америки. Постанова уряду буде опублікована на сторінках преси і розіслана усім країнам, які ведуть торгівлю з Японією.

РЕЧНИКИ ДЕРЖАВНОГО департаменту у Вашінгтоні заявили, що покищо немає безпосередньої загрози для білого населення в Південній Африканській Республіці, а також для самого уряду, який продовжує вести політику апартаїду, тобто домінації білого населення над чорною більшістю, але Південна Африка увійшла у „нову стадію", а самі антиурядові виступи значно поширилися та починають набирати загрозливих форм. Вашінгтон почав дуже близько приглядатися до південно-африканських проблем, головно до діяльности негритянських угрупувань, підозріваючи цілком слушно, що їх може зручно використовувати Москва, особливо тоді коли рух проти расового уряду буде продовжуватись. Покищо тамошній єпископ Англіканської Церкви Дезмонд Туту має заповіджені розмови з президентом П.В. Ботою і якщо ці розмови будуть успішними, можна буде сподіватися зміни у політиці тієї країни і поширення прав для негритянського населення, включно з участю негритянських політиків в уряді.

ПРАВА ЛЮДИНИ В Совєтському Союзі значно погіршилися і тепер ситуація на цьому відтинку є гіршою, як, наприклад, в 1970-их роках, — заявив один з двох співорганізатотів Московської групи за виконання Гельсінкських угод Наум Майман. Вісімнадцять його друзів співорганізаторів сидять в концтаборах і „психушках", або були вислані за кордон. Він вважає, що Захід також послабив критику СССР за права людини, а совєтський режим натомість зміцнив терор проти всіх інакомислячих.

ПОЛІТИЧНІ СПОСТЕРІГАЧІ і кореспонденти ,які слідкували за перебігом нарад і голосуванням в британському парляменті кажуть, що популярність консервативної партії і її лідера прем'єр-міністра Марґарет Тачер починає втрачати на силі. М. Тачер, у дуже тяжкому для економіки Великобританії часі, поставила під голосування справу підвишки високим службовцям і, не зважаючи на те, що консерватисти мають 140 голосів більшости у 650-членному парляменті, внесок Тачер чуть-чуть не перепав. Члени парляменту арґументували, що прем'єр-міністер починає втрачати почуття дійсности і не знає, що ще одне таке голосування у парляменті може стати початком кінця її політичної кар'єри.

ЯПОНСЬКИЙ УРЯД прем'єр-міністра Ясуґіро Накасоне підвищить в 1986 році оборонний бюджет на чергових сім відсотків у порівнянні з 1985 роком, оборонний бюджет якого становить 12,8 біл. дол. Політичні спостерігачі на Заході побоюються, що з цього приводу прем'єр-міністер матиме великі неприємності, а підвишка буде предметом гострих дебат у парляменті.

ВТАЄМНИЧЕНІ У ДЕРЖАВНІ справи особи у Вашінгтоні кажуть, що президент Роналд Реґен поїде на зустріч з генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим з конкретними пропозиціями. Якщо М. Ґорбачов виявить готовість дійсно зредукувати совєтську нуклеарну офензивну зброю, то ЗСА погодяться на контролю американської так званої космічної зброї і включать її у переговори про роззброєння.

Політика в Південній Африці увійшла в нову фазу

Вашінгтон. — У звідомленні Державного департаменту, яке появилося в кінці минулого тижня, говориться, що політика в Південній Африканській Республіці увійшла у нову фазу. Адміністрація президента Роналда Реґена визнала, що проголошений тамошнім урядом вийнятковий стан і застосування гостріших форм поборювання негритянських незадоволень, не осягнули своєї цілі, а радше дали нагоду Совєтському Союзові й деяким радикальним урядам країн так званого Третього світу причину до посиленої пропаганди, в яку вони включили не тільки апартаїд расистського уряду білої меншости в ПАР, але також політику Вашінґтону, який, мовляв, „потихеньку толерував відносини в ПАР" на протязі років.

Все це, очевидно, безпідставна пропаганда, — кажуть речники Адміністрації Р. Реґена, — бо Уряд ЗСА визнав непрактичним проголошення вийняткового стану, незаконні арешти негритянських активістів і поведінку поліції та війська, бо всі ці заходи тільки збільшили можливість громадянської війни. „Ми, як також багато інших західніх держав заприязнених із ЗСА, змагаємо до знесення політики апартаїду, зміни напрямку політики уряду в ПАР, визнання потреби участи негритянських політичних партій в керівництві державою на рівні з білими мешканцями тієї республіки", — заявив заступник пресового секретаря Білого Дому Леррі Спікс, який підкреслив, що президент Р. Реґен і більшість його співробітників вважають, що економічні санкції проти Південної Африки приведуть до ще більшого кровопролиття, бо економічний хаос може створити нестерпну голодову ситуацію для всього, білого і чорного населення тієї країни. „Санкції — відмітив Л. Спікс, — пошкодять тим людям, яким ми намагаємося тепер допомогти".

З тієї причини Державний департамент ЗСА скритикував потягнення Франції, яка тимчасово стримала усі інвестиції в економіку ПАР, хоч частина інвестованих грошей все таки допомагала для створення додаткових варстатів праці для негрів. Якщо інвестиції будуть стримані кожною державою, розпічнеться масове звільнювання робітників з праці і щойно тоді Москва зможе в каламутній воді „ловити свою рибку". Цієї речі не беруть до уваги ті кола, які проповідують масові економічні санкції проти ПАР.

Деякі пресові агентства і кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" інформують, що арешти чорних активістів в ПАР продовжуються з повною силою, але рівночасно Уряд ЗСА з чимраз більшим недорів'ям ставиться до нерозумних потягнень Преторії. Сенатор Ричард Луґар, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, заявив, що його комісія розпічне незабаром обговорення справ в Південній Африці і винесе відповідні рекомендації. Він вважає, що розвиток подій в ПАР не прашює в користь політики тамошнього уряду.

У СТЕЙТАХ СЕРЕДНЬОГО заходу панує велика посуха. Мільйона акрів землі, на якій вирощують поживу для скотини повисихали, а в деяких містах бракує води. Найгірша ситуація є у стейті Монтана, де майже усі ріки повисихали.

АДМІНІСТРАЦІЯ Президента Роналда Реґена шукає за фондами на досліди над причинами недуги „АІДС". Уряд старатиметься перевести фонди з інших здоровельних програм, і збільшити фонди на досліди недуги „АІДС" на 49 відсотків.

Пластова Станиця в Ню Йорку отримала допомогу

Ню Йорк. — Місцева Пластова Станиця, виховну працю якої оцінює українська спільнота метрополітальної округи отримала в останніх місяцях ряд датків призначених на виховну працю, а особливо на стипендії для молоді для відбуття літніх пластових таборів.

Вже довголітніми фундаторами таких стипедій є Кредитова Кооператива „Самопоміч" і Товариство „Самопоміч". Цього року Кредитова Кооператива жертвувала на ту ціль 500 дол., а Т-во „Самопоміч" 175 дол.

З великою радістю та вдячністю прийняли пластуни в Ню Йорку даток 750 дол. від Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку, який веде не лише активну спортову діяльність серед молоді і дозволяє у своїх приміщеннях на тренінги, але також допомагає фінансово і розуміє потреби молодечих організацій.

З жіночих організацій завжди відгукується прихильно 83-ий Відділ СУА, який тим разом зложив на стипендії 100 дол. Таку саму суму передав провід „Загону Червоної Калини", який щорічно влаштовує дуже успішні спортово-виховні табори для пластової молоді.

Вперше в історії існування Пластової Станиці в Ню Йорку отримала вона признання за свою працю з молоддю у долішньому Мангеттені від американських чинників. У окремій святочній церемонії з'єднаній з прийняттям в централі Ситібенк при Парк авеню, вручено представникам 58 незаробіткових організацій грошові нагороди за їхню працю для піднесення і розвитку долішнього Мангеттену. Серед цих організацій Пластова Станиця була єдиною українською організацією, що отримала це признання враз із чеком на 500 дол. Про це була поміщена новинка у щоденнику „Ню Йорк Сиді Трибюн" з 28-го червня ц.р. п. н. „Українська молодеча група здобула подарунок 500 долярів". У вістці інформують читачів про Пластову Станицю в Ню Йорку, яка міститься при 144 Друга авеню, про те, що вона діє в долішньому Мангеттені і що її головним завданням є вщеплювати в пластову молодь, що живе в Ню Йорку, гордість і із своєї культури і традицій.

М. ҐОРБАЧОВ ХОЧЕ РЯТУВАТИ ЗАВМИРАЮЧУ СОВЄТСЬКУ ЕКОНОМІКУ

Москва. — Пресові агентства і акредитовані в Москві кореспонденти, як також численні західні аналітики і знавці підсовєтської проблематики інформують, і висловлюють свою думку, що новий совєтський лідер — генеральний секретар Центрального Комітету КПСС Міхаїл Ґорбачов, хоче за всяку ціну врятувати завмираючу економіку, яку, як кажуть спеціялісти, вже давно слід було перевести на інші рейки і ввести відповідні реформи, без яких совєтське сільське господарство і дрібна індустрія задихнуться у відповідному часі.

У напів засекреченому документі, який був розісланий усім вищим партійним і державним керівникам, а економістам зокрема М. Ґорбачов перестерігає, що без нової ініціятиви, нового духа, якого треба вдихнути у завмираючу економіку, Совєтський Союз може зустрітись з великими труднощами. Цю промову ніколи не передавали совєтські засоби масової інформації, — пише у щоденнику „Ню Йорк Сиді Трібюн" з 24-го липня ц.р., відомий дослідник підсовєтської проблематики проф. Алберт Вікс.

М Ґорбачов дораджує совєтським керівникам застосовувати всякі можливі методи, копіювати і студіювати економіку інших країн, включно з капіталістичними і заповідає, що Політбюро, Центральний Комітет КПСС, Рада Міністрів і Верховна Рада СССР скоро вийдуть з новими ініціятивами в ділянці економіки. Цікаво відмітити, що М. Ґорбачов, мабуть один з перших совєтських лідерів,

(Закінчення на стор. 4)

Відзначають 10-річчя Гельсінкських угод

Гельсінкі, Фінляндія. — У вівторок, 30-го липня, тут почалася конференція міністрів закордонних справ 35 країн, які десять років тому підписали Гельсінкські угоди в справах безпеки і співробітництва в Европі. Метою зустрічі є зробити десятирічний підсумок виконання цих угод.

Одним з перших до столиці Фінляндії прибув міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе. Це його перша поїздка за кордон у ранзі міністра закордонних справ. Прибувши до Фінляндії, новоспечений міністер сказав, що „СССР демонструє свою вірність принципам і цілям Гельсінкських угод". „Ми переконані, — продовжував Е. Шеварднадзе, — що нинішня напружена ситуація в світі потребує спільних зусиль, спрямованих на докорінне поліпшення політичного клімату в Европі і в усьому світі".

У понеділок, 29-го липня, газета „Правда" надрукувала статтю, в якій обвинувачує Захід в порушенні Гельсінкських угод, бо він використовує ці угоди для „вмішування у внутрішні справи країн, політичні системи яких він хоче змінити".

Державний секретар ЗСА Джордж Шулц прибув сюди у понеділок увечорі. У середу, 31-го липня, він зустрівся з Шеварднадзе і обговорив пляни підготови листопадової зустрічі президента Роналда Реґена і генерального секретаря КПСС Міхаїла Ґорбачова.

У неділю, 28-го липня, тут відбулася величезна демонстрація лотишів, литовців і естонців, присвячена 10-річчю підписання угод. Очолював демонстрацію борець за права людини в Совєтському Союзі Владимір Буковський, який у грудні 1976 року був висланий на Захід в заміну на вождя чілійських комуністів Люїза Корваляна. В. Буковський сказав, що Гельсінкські угоди дали народам багато надій, але тепер усі побачили, що ці надії не виправдалися. Буковський обвинувачив совєтський уряд в агресії, перегонах збросніь, підтримці міжнародного терору, репресіях проти політичних інакодумців і переслідуванні віруючих.

Буковський звернувся до урядів країн, що підписали Гельсінкські угоди: „Або примусьте Совєтський Союз поважати зобов'язання, які він взяв на себе, або анулюйте угоди, які стали пустими словами!"

У демонстрації взяли участь тисячі жителів фінської столиці.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to "Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нова пропаґанда миру в Москві

Совєтський Союз використовує дослівно кожну нагоду для своєї пропаґанди мирових стремлінь та атакування „реакційних" західніх держав. Останньою нагодою до цього є фестиваль молоді, що саме відбувається цього тижня в Москві, під великим пропаґандивним тиском.

Хоча кличем фестивалю є міжнародне порозуміння і світовий мир, — але вже початок того видовища був повний моментів, які саме підкреслювали ненависть і нетерпимість комуністичного світу до некомуністичного.

Це було наявно пізнати серед груп молоді із Південної Америки, які ґордо несли у дефіляді портрети своїх марксистських провідників; цим визначалась промова Міхаїла Ґорбачова і такий був настрій офіційних організаторів фестивалю, які дозволили комуністичній групі із західнього Берліну маршувати окремо від інших груп із Західньої Німеччини.

Немає ніякого сумніву, що зпоміж 30,000 молодих учасників фестивалю, що приїхали, як кажуть совєтські власті, із 150 країн світу, більшість це ліві елементи, або наївні групи молодих людей, що пішли на вудку совєтської пропаґанди, що і СССР начебто є за світовий мир і проти нуклеарної зброї. Тільки тим можна собі пояснити участь у фестивалі численних груп із Західньої Европи. Всеж інцидент із комуністичною групою зі західнього Берліну мусів відкрити очі не одному із молодих учасників, тим більше, що усі одинадцять груп зі Західньої Німеччини запротестували проти такого грубого нехтування міжнародними договорами, який у випадку Берліну підписали також представники СССР, і тому шість із західньонімецьких груп виїхали на знак протесту із Москви.

Тепер цікаво буде слідкувати за перебігом фестивалю і чи його програма, переповнена політичними доповідями, переполоще мозки чужинецьких учасників чи відкриє їм очі на пропаґандивні трюки Москви. Немає сумніву, що автохтонні учасники цього Московського фестивалю це добре вишколені і добре „пересіяні" партійні апаратчики, бо цілий „неблагонадійний" елемент населення вже завчасу було або виарештувано, або вивезено із Москви на цих вісім днів тривання фестивалю. Як подає західня преса із офіційних джерел, щоб забезпечити достатньо гостям вільного місця в Москві, звідси вивезено на цей тиждень один мільйон дітвори та молоді і „злочинні елементи", а ціле місто переповнене поліцією та добровільними „дружинниками", які добре стежать за кожним рухом та не допускають ні до яких небажаних владі інцидентів.

А всеж не передбачено реакції молоді Західньої Німеччини, і може під впливом цього першого зудару поміж тиском пропаґанди і режиму з одного боку, а свободою думки з другого — виявиться і в інших моментах запляннованого так докладно фестивалю, що є поміж учасниками такі, які не підуть на вудку комуністичних водіїв.

Цей комуністичний фестиваль відбувається саме в рік після XXIII Олімпійських Ігрищ в Лос Анджелесі. Хоча характер цих двох імпрез різний, але тут, в ЗСА, і там, в СССР, зібралися тисячі молодих людей різних національностей. Чи не насувається їм на думку порівняння поміж тією, повною свободи рухів і взаємопізнання з місцевим населенням, імпрезою в Америці, а цією імпрезою в Москві, з її штучними кличами, так далекими від дійсности, і ненависницькою пропаґандою.

Чи не іронія долі, що цей фестиваль відбувається саме в часі, коли світ відзначає десятиріччя Гельсінкських угод, що їх СССР постійно і консеквентно порушує і переступає?

УРЯДОВІ РЕЧНИКИ В Багдаді заявили, що іракське військо знову перевело успішну атаку на іранські військові ґарнізони, вбиваючи при тому 478 вояків. Невідомо скільки було поранених іранців, але втрати були дуже високі. У військовому комунікаті говориться також про успішні полети над іранською територією джетових літаків і тяжких гелікоптерів, так званих „повітряних кораблів", які нанесли чимало вшкоди індустрії і військовим інсталяціям. Іранське пресове агентство ІРНА згадує тільки про незначну артилерійську перестрілку на північному фронті, а все решта називає іракською видуманою пропаґандою, завданням якої є вносити переполох у ряди іранської армії.

Володимир Шиприкевич

ДУМКИ З НАГОДИ НАШОГО 1000-ЛІТТЯ

Неухильно зближаємося до 1000-літнього ювілею християнізації Руси-України. Це ще одна нагода показати нашу окремішність від росіян та відвоювати наше давноминуле від присвоєння його нашим горезвісним „старшим братом". Але готуємося ми до цього ювілею дуже мляво, повільно й не рішуче.

Готуються до святкувань цього ювілею, як свого, також росіяни, бо уважають, що „один російський народ" живе від Карпат по Тихий океан і від Чорного моря по Біле. Готуються вони до цього свята з двох сторін: з одного боку червоний СССР, а з другого — біла російська еміграція, і готуються вони більш систематично й об'єднано, між ми. З одного боку Совєтський Союз, якому як атеїстичній країні не випадає святкувати річницю християнства, починає обходити цю нагоду як ювілей утвердження російської державности й культури, а російська еміграція готується святкувати прийняття християнства.

Вже в 1983 році вийшла в Ленінграді наукова праця п. н. „Тысячелетие древнейших монет России" (автори М.П. Сотникова і І.Г. Спасский), в котрій описані як російські усі монети Володимира Великого, Ярополка та Ярослава Мудрого. А в газеті „Свобода" була недавно замітка, що росіяни видали багатоілюстровану книжку про Тисячоліття хрищення Русі.

Газета „Америка" з 11-го липня ц.р. подає за „Новым Русским Словом" новинку, що в зв'язку з надходячим тисячоліттям хрищення Руси Комітет російської православної молоді за кордоном перевидав книжку „Киев и его святыни". В Оттаві в Канаді росіяни будують храм присвячений 1000-літтю хрищення Русі.

Не так давно в однім з обіжників УНІГ-у була вістка, що Конгрес Російських Американців видав пропам'ятну медалю з нагоди хрещення Русі.

А що ми зробили досі в цій справі? Відбули кілька засідань, створили кілька комітетів, відбули дві наукові конференції, присвячені надходячому ювілеєві, та висунули кілька проєктів святкувань і на тому покищо стало.

З тих проєктів найповажнішим мабуть є Гарвардський Проєкт і якщо він здійсниться в цілості, то служитиме на століття джерельним матеріялом для дослідження історії й культури України для наших і чужих істориків, що досі користувалися й користуються виданням: „Полное собрание русских летописей", що були видані в Петербурзі в половині минулого століття.

Пляновані на різних наукових конференціях збірники наукових праць, присвячених 1000-літтю, якщо й побачать світ, через брак фондів та різниці в поглядах на певні справи між православними і католиками, не матимуть такої довговічности. Наукові праці часто скоро забуваються, як забулися праці, видані з нагоди святкування 900-ліття хрищення Русі, в Російській імперії 1888 році. Чи в Галичині було відоме те свято, — тепер мабуть ніхто не знає, як забулися ці святкування в Росії навіть між істориками.

Ставлення пам'ятників по чужих містах — це великий захід і великі гроші, а ефект з цього на дальшу мету дуже малий. Вмуровування пам'яткових таблиць в стіни церков матиме тільки парафіяльне значення.

Церковні святкування, конечні для піднесення духу релігійної обнови та скріплення у вірі, дуже скоро забудуться, якщо по них не лишиться якийсь видимий знак в формі пам'яток, медаликів чи хрестиків з відповідним написом. Не забуваймо, що колись на відпустах завжди прочани якусь пам'ятку собі купували.

Найдовше триває пам'ять про ювілейні святкування, коли з тієї нагоди видається медаля, яка, як мистецький твір і пам'ятка, буде переховуватися з роду в рід, а з часом піде в ширші кола збирачів медалів чи монет і циркулюватиме не тільки між нашими людьми, але піде також в міжнародний нумізматичний ринок. І якщо мистецька вартість медалі буде оправдана, то вона буде в обігу століттями й нагадуватиме про саму подію та її ювілей. На жаль нас вже випередила московська еміграція, а напевно й СССР не мине нагоди видати якусь медалю. В нас про це ніхто не думає, а французький король Людовик XIУ — король сонце — твердив, що „медаль є тривалим пам'ятником, зробленим, щоб передати майбутнім поколінням відомість про важні події".

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Мистецтво Стефана Тура

Стефан Тур народився у північній Франції, де ще від шкільної лавки цікавився мистецькою творчістю. Прибувши до ЗСА, Ню Йорку, він продовжував свою загальну й мистецьку освіту. Сім років працював у підприємстві комерційної фотографії, де він значно удосконалив свої здібности та професійні знання. Професійні та мистецькі уподобання спонукали С. Тура відкрити власну фотографічну майстерню при Грамерси Парку — в центрі фотографічної індустрії Ню Йорку.

У днях від 7-го до 14-го квітня ц.р., у Ґалерії ОМУА в Ню Йорку, відбулася художня виставка праць Стефана Тура. Це була гарно влаштована виставка, розрахована на смаки молодих відвідувачів. Найбільшу частину зайняла фотографія. Це здебільшого були зразки романтичної природи, дівчат в українському народному одязі, церковна архітектура тощо. Відносно багато було тем із західньої Канади, де, на думку мистця, люди тісніше зв'язані з землею, твердші морально, стабільні, ще не зовсім піддані комерційній мінливості. На виставці були також скульптури — спроби пов'язання фотографії з різьбою у дереві та в металі (витравлювання, накладання емалії та ін.)

Дуже цікавою частиною виставки були репродукції першодруків львівського друкаря Федорова, орнаменти старих книжок. Експонувалися також репродукції мапи Києва з 1638 року. Стефан Тур зацікавився старим українським друкарським мистецтвом, оскільки друкарська справа -- це частина його професії. Мистець прагнув збагнути сутність своєї родової та культурної тяглости, відкриває шляхи до історії українського мистецтва. Відвідувачі виставки могли спостерегти те, що мистця не заглушив комерційний світ, в якому він живе і працює. А навпаки, — його художня творчість оновлює і поглиблює світогляд.

У розмові мистець завважує, що на наших виставках щораз частіше затрачується українська тематика. Назагал малярі залюблені в річках, квітах, мостах, кактусах, екзотичних будівлях — і на картинах залишається тільки українське прізвище. Українська тематика, в тому і релігійна, висуває потребу і вимогу добрих мистців.

Художні пропозиції Стефана Тура вилонюються з його природних стремлінь до вдосконалення професії та вияву свого духового відображення дійсности.

М. Дз.

Іван Боднарук

ОЛЕНА ЗВИЧАЙНА І МИХАЙЛО МЛАКОВИЙ

Недавно померла Олена Звичайна, одна з видатніших письменниць найновішої доби. Особливо вславилася вона документально-біографічною повістю „Ворог народу", яку написала разом з Михайлом Млаковим, її чоловіком.

Про вартість цієї повісти з признанням висловилися чимало передових знавців української літератури. Цей твір був нагороджений першою літературною нагородою на літературному конкурсі Українського Літературного Фонду ім. І. Франка в Чикаґо. Олена Звичайна, по чоловікові Джуль, писала на еміґрації у ЗСА. Другий автор повісти „Ворог народу" Михайло Млаковий закінчив життя 9-го липня 1976 року після важкої хвороби та двох операцій.

Олена Звичайна походила з інтелігентної родини: батько був відомий адвокат в Україні, а мати — вчителька. Обидвоє посвятили своє життя для добра українського народу й прищепили дочці любов до України. Олена скінчила гімназію в Харкові, а вищу освіту здобула вже за совєтської окупації України. Почала писати щойно після виходу на еміґрацію в 1942 році. Написала вісім повістей, кожна по 300-400 сторінок друку. Спільно з Михайлом Млаковим написала повість „Ворог народу", яку видала Українська Видавнича Спілка в Лондоні в двох томах в 1966 році. Перший том має заголовок „Проти течії", сторінок 464, другий том — „Плянета рабів", сторінок 654. Повість висвітлює документально несамовиті страждання під совєтським режимом сотень тисяч людей. Це доля української родини Гринів у Харкові, що її переслідує в добі єжовщини совєтська влада руками НКВД у тюрмі, а потім на засланні, на Колимі.

Згадане видавництво видало в Лондоні в 1967 році повість „Страх", накладом двох тисяч примірників. Крім того, написала Олена Звичайна „Золотий потічок", повість із часів німецької окупації України (1941-1943 роки), „Селянська санаторія", повість із часів московсько-большевицької окупації України (1933-1937 роки), і „Миргородський ярмарок" з часів великого голоду (1932-1933 рр.). На канві життя одної української родини авторка дала яскравий, документальний образ жахливої дійсности перманентних злиднів, переслідувань і знущань. Треба було мати не абияке фізичне здоров'я і ще більшу моральну силу, щоб усе те пережити й витримати тих кілька років, протягом яких Михайло Гринь, як „ворог народу", пережив на Колимі. Всі колишні знайомі і співпрацівники відверталися від Наталки, коли чоловіка арештовано, не пізнавали її, втікаючи від жінки „ворога народу". Але вона не зігнулася перед брутальною силою влади, не залишила чоловіка й не виреклася його. При допомозі доброго адвоката вдалося їй домогтися перегляду справи чоловіка, скасування присуду таємної трійки НКВД та звільнення чоловіка з заслання. Дякуючи їй, Михайлові Гриневі вдалося щасливо вернутися до Харкова. А потім вибухла війна в 1941 році і прийшло життя в нових умовинах, які розлучили подругів назавжди з совєтською владою.

Життєва правда, зображена в повісті „Страх", переконлива і зворушлива своєю психологічною вірністю. Стиль Олени Звичайної легкий і природний, мова гарна. Повість читається цікаво й важко від неї відірватися.

Ще декілька слів про співавтора повісти Михайла Млакового. Був він за освітою інженер-економіст і виявив себе талановитим письменником. Був великий український патріот, що пройшов довгий і важкий життєвий шлях. Був очевидцем подій та дійсним учасником визвольних змагань, тому всі події насвітлені в його повісті з документальною вірністю. Його життя позначилося майже неймовірною драмою, з якої йому все ж таки вдалося вийти живим, в основному, завдяки його сильній волі, яка спасла його від смерти жахливого терору єжовщини, що забрав мільйон жертв в українському народі. Вже молодим гімназистом брав участь у освідомленні рідного села від кацапщини, а з вибухом Першої світової війни добровільцем знайшовся в рядах Української Армії. Попав у російський полон, а потім Млаковий опинився в Українській Армії як курсант старшинської школи. Після програ українських визвольних змагань залишився він в Києві й боровся із злиднями. Працював в київській семирічці як учитель німецької мови й руханки, доповнюючи водночас свою власну освіту. Його заарештовано й після тортур він відмовлявся підписати обвинувачення. Тоді засуджено його на 10 років і заслано на Колиму.

Герої документальної повісти Олени Звичайної і Михайла Млакового, Михайло й Наталка Гринь, це ніхто інший, як самі співавтори твору „Ворог народу".

1-ГО КВІТНЯ Ц.Р. нюйоркське управління отримало листа від незнаної людини, в якім була загроза щодо води в Ню Йорку. В листі було сказано, що, якщо усі обвинувачення проти Бернгардта Ґеца не будуть відкинені, то вода буде занечищена плутонієм. Мейор Едвард Кач щойно одержав цього листа 28-го червня і дав розпорядження негайно перевірити воду.

АНТИКОМУНІСТИЧНІ повстанці в Афганістані, які вперто ведуть збройний змаг проти совєтської окупації, зістрілили транспортовий літак поблизу військової бази Кост. Повстанці обстріляли літак з ракет і машинової зброї і він, загорівшись, впав не долетівши до бази. Покищо не відомо чи на покладі літака було військо, чи військовий виряд.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО ІНЖЕНЕРІВ ТОДІ І ТЕПЕР

У „Свободі" з 29-го червня 1985 року в листі до редакції „Браво ТУІА" Ф. Лукіянович пише:... „але скільки взагалі було українських інженерів під Польщею... тридцять, сорок?"

У відповідь можна б написати довжелезну статтю про число і калібр українських інженерів під Польщею, та думаю, що цих кілька рядків вистачить.

Українське Технічне Товариство у Львові в половині 1920-их років нараховувало понад 250 членів і видавало періодичний квартальник „Технічні Вісті". Число членів УТТ кожного року доповнювалось молодим нарибком, не дивлячись на тодішні трудні економічні умовини та „нумерус клявзус" у високих школах. Можливості отримання фахової праці були майже ніякі. Та всеж між членами УТТ в тому часі знаходились науковці світового маштабу, інженери на керівних становищах у польському і міжнародному промислі, члени проводу Інженерської палати. В більшості членами УТТ були творці, провідники й працівники української кооперації, будівничі українського кооперативного й приватного промислу.

Про якість молодих українських інженерів з того часу свідчить факт: у 1930-их роках зголошено в польському соймі інтерпеляцію з вимогою негайного слідства, що на львівській політехніці при одинокій в Польщі катедрі технології нафти, яка має надзвичайне значення, є зайняті як адьюнкти і асистенти майже виключно українці. Відповідь проф. С. Пілята: „Я потребую найліпших мозків. Дайте мені поляків такого калібру, а я радо заступлю ними моїх теперішніх співробітників". В обсаді катедри аж до часу війни не зайшли ніякі зміни.

Ось моя відповідь на питання, скільки було українських інженерів під Польщею.

Тарас Дурбак
майже член УТТ
і член ТУІА
Ірвінгтон, Н.Дж.

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ рішив, що цивільні лікарі будуть слідкувати за працею військових лікарень і їхнього персоналу. Таке слідкування має початись 1-го січня 1986 року. Метою такого рішення є бажання Пентаґону доказати, що обслуга у військових лічницях є така добра, як і в приватних.

Оксана Сосновська

НА ПРОЩІ ДО КРАЇНИ СЕМИ ЦЕРКОВ

II

Це вже наш останній день на Святій Землі. По дорозі ще оглянемо Кисарею, а там уже і Тель-Авів, звідки полетимо далі.

І тоді, коли перед собором у Римі читали заповіт нашого величного Патріярха, у якому при кінці, востаннє, напоминаючи за брак згоди владик семи церков — дочок нашої української Церкви на різних континентах, він заговорив гострими і сильними словами Об'явлень св. Івана Богослова, — ми якраз вибирались у країну отих первісних церков, до яких тими ж самими словами говорив колись Іван Богослов.

∴

До Стамбулу прилетіли ще далеко до полудня. З літака місто вражає красою свого положення обабіч синіх вод Босфору і Золотого Рогу, рясністю зелені і кольоритом червоних покрівель. Це отой колишній Царгород, звідкіля прийшла до нас християнська віра, під якого раз добрими, раз згубними впливами перебувала довгі століття наша культура і Церква, звідки йшли турецькі орди плюндрувати нашу землю.

На летовищі знову дожидав нас автобус, та вже не такий вигідний, як в Ізраїлі; тут туризм ще не розвинувся до тієї міри. Проте і готель і обслуга і харчі більш чим задовільні, а до того яких 40 відсотків дешевші чим в Ізраїлі, чи Греції.

По дорозі до готелю з цікавістю розглядаємо вулиці і будинки і слухаємо розповіді нашого турецького ґіда Алі. Місто велике, має 5 мільйонів мешканців. Воно заснувалось кілька століть до Христа і довший час було під римським пануванням. Більшого значення набрало щойно від 330 року, коли Константин Великий переніс сюди столицю римської імперії, а в У столітті після падіння Риму дало початок могутній Візантії, що проіснувала понад 1 000 років. Проїздимо повз залишки товстих мурів ще з У віку, що разом з оборонними баштами були надійним заборолом перед всякими напасниками. Аж у XIII столітті Царгород впав на якийсь час під панування хрестоносців, а в 1453 накінець здобули його турки і встановили тут столицю Османської імперії, що проіснувала до Першої світової війни. На її грузах Ататюрк встановив нову Турецьку республіку.

Через відносно довгі мирні часи місто ніколи не зазнало великих спустошень і тут залишилось незнищеними багато пам'яток старини, що тямлять ще пишноту римських часів чи могутність Візантії. Ось вранці оглядаємо давній староримський гіподром величезних розмірів, де збереглися, між іншим, могутній обеліск, привезений сюди з єгипетської святині в Карнаку, і серпентинна колюмна з грецьких Дельфів. Найважливіша пам'ятка візантійських часів це безперечно Гаґія Софія — храм Божої Премудрости, що стоїть тут вже майже 15 віків. Цю могутню, масивну будівлю здвигнув Юстиніян на місці знищеної церкви Константина Великого за плянами римського архітекта Антемія. Він уперше пристосував до базилікового стилю храму над її головною навою (75x70 м.) широчезну центральну копулу понад 30 метрів у діяметрі і в цьому вона так і залишилася унікатом архітектури. Дві бічні півкопули спочивають над бічними поверховими навами, відділеними від головної рядами колюмн. Хоч Гаґія Софія тепер лиш музей, проте входиш до неї з почуттям не так набожности, як якоїсь духовної близькости. Та ж її мусіла колись бачити наша княгиня Ольга в час своїх відвідин Царгороду; це ж тут наші посли, заворожені її красою, дораджували згодом князю Володимирові прийняти християнство з Греції.

Всередині храм робить непроминальне враження своєю грандіозністю і красою архітектури, особливо копула, що ніби висить вгорі без ніякої підпори і крізь десятки вікон пропускає багато денного світла. Для декорації інтер'єру вжито найкращих мармурів з Єгипту і Ефезу, 107 колюмн у храмі виконано з дорогого порфіру і зеленого мармуру зі Салонік. Ба навіть пристосовано в будові колюмни з руїн старинних святинь, як от Геліоса в Бальбеку, Артеміди в Ефезі, чи кілька колюмн з атенського Парнасу, при вході до храму. Після закінчення його будови, на святі відкриття у 537 році імператор Юстиніян, сам захоплений його пишнотою, закликав: "Я перевершив Соломона!"

У час Османської імперії турки перемінили церкву на мошею, назовні добавили чотири високі мінарети; всередині вівтар зі слонової кости і золота змінили на міраб; на стінах на висоті ґалерії розмістили великі скіряні диски з золотими написами імени Мохаммеда і своїх каліфів. Та, щонайгірше, зашарували вапном і замазали фарбами всі численні мозаїки зі зображенням святих, бо за ісламськими законами в мошеї дозволяється тільки нефігуральні розмальовання. Коли за Ататюрка мошея стала музеєм, усунули вапно і фарби, але при тому багато вартісних мозаїк були зовсім чи частинно пошкоджені. Найкраще заціліли вони в притворах; найбільш відома з них з X століття, що зображує Пречисту з Дитятком, а по боках Константина, який приносить їй в дарі модель міста Константинополя, і Юстиніяна з мініятюрою Гаґії Софії. Найбільшу мистецьку вартість має чудова, хоч і дуже пошкоджена, мозаїка „моління".

Вона находиться на стіні південної ґалерії, звідки теж видно добре надпрестольну мозаїку Богоматері — Панаґії і красу цілого храму, який все таки тепер у занедбаному стані і вимагав би ґрунтовної віднови.

Багато краще збереглися мозаїки і фрески у Святоспаській церкві (Киріє), що її поставили приблизно в XI ст. поза мурами міста. Назовні вона незамітна своєю архітектурою, проте всередині великі настінні мозаїки з XIУ століття, що зображують сцени з життя Пречистої і Ісуса Христа, належать до шедеврів візантійського ренесансу. Тепер вона теж тільки музей.

(Продовження буде)

Молодь з Дітройту демонструє

Молодь з Дітройту демонструє

Такі і подібні транспаранти появилися біля театру в Роял Овк, Миш., в п'ятницю, 14-го червня ц.р., як там група Пол Вінтер Консорт і Євгеній Євтушенко виконували свою музично-поетичну програму.

Екологічне товариство при співучасті ліберальних груп влаштувало цей концерт з виступом російського поета Євтушенка.

Осередок товариства Української Студіюючої Молоді ім.М. Міхновського в Дітройті, довідавшись про цю імпрезу, на скору руку зорганізував блискавичну демонстрацію, підготував транспаранти, запросив до участи громадян. Студенти і старші громадяни, члени громадських організацій, не тільки прийшли подивитись, але й помогли тусмівцям носити відповідні плякати, чим підняли успішність цілої демонстрації.

Завзяті тусмівці Уляна Юрків, голова осередку, Люба Петращук і Віктор Потапенко, інші студенти роздавали друкований матеріял публіці, щоб вияснити, чому українці проти Євтушенка. Короткі написи, шо їх носили демонстранти, вияснювали цілу несподіванку неознайомленим любителям російської культури.

Кореспондентам місцевої преси давали добрі відповіді студенти- тусмівці, долучуючи до говореного теж друкований матеріял про московський терор в Україні, про арештованих і засуджених українських патріотів, письменників і поетів, про нелюдські знущання над Юрієм Шухевичем.

Усіх демонстрантів було біля 70 осіб, з того більше ніж половина молоді - студентів.

Демонстрація була вдатна, викликала багато шуму, відбилася широким відгомоном у льокальній пресі. Дехто з Дітройту щойно після демонстрації знайшов на мапі Великого Дітройту містечко Роял Овк.

П.Рогатинський

Дипломний речиталь Лесі Кізими

В неділю, 16-го червня ц.р., о годині 7-ій вечора, в Камюніті гавз в Бірмінгемі, Миш., відбувся фортепіяновий речиталь Лесі Кізими. В програму входили твори композиторів: Баха, Бетовена, Хачатуряна, Ревуцького, Скарлятті і Шопена.

Леся, дочка Мирослави і Володимира Кізимів, почала вчитися гри на фортепіяні малою дівчинкою в Українському Музичному Інституті в клясі Марти Тарнавської, колишньої абітурієнтки консерваторії у Відні. Як студентка Музичного Інституту, Леся виступала у річних пописах, брала участь в українських фестивалях, в міжнародному конкурсі імени С. Людкевича в Торонто та в концерті визначних українських юних музикантів у Ню Йорку. За допомогою своєї вчительки М. Тарнавської, маючи 16 років, виступала зі своїм індивідуальним речиталем. Відтак продовжувала музичні студії з проф. Б. Максимовичем, який впровадив її в іншу техніку, яку розвинув славний пяніст Сімон Барер в Київській консерваторії. Ця техніка полягає на правильній рівновазі руки, в переданню неперервних тонів, і при тім вимагає мало фізичного зусилля. Саме рішення вибору таких композиторів та їх творів вказувало, що Леся не вибирала легкої стежини до осягнення успіху.

Коли б я зуміла зробити намисто з зірок, я з особливою радістю подарувала б

Леся Кізима

його Лесі, талановитій молодій піяністці в подяку за незабутні враження, які я винесла з її концерту.

Місяць червень чомусь холодом дув, може тільки в Дітройті, а так хотілось теплого сонця — задовго зима докучала. Я зраділа, коли дістала запрошення на речиталь Лесі, це давало надію, що неділя набере теплоти і направду буде святом. За допомогою долучених інформацій до запрошення, я без перешкод дісталася на місце, де відбувалася імпреза родини Кізимів. Околиця гарна, зі старими гіллястими деревами, сплетеність кольорів квітів із зеленим листям додавали будинкам привабливости. Сама заля мала подих скромности, яку прикрашувалисвічникикольору старого золота, крім затишности, акустика була знаменита.

При вході вітали гостей батьки Лесі. На їх обличчі видніла щирість та не підроблена повага. Це ж їхньої доні велике свято. Скільки годин, днів, років треба було посвятити, щоб з малої дівчинки, яка любила пальчиками вдаряти у фортепіянові клявіші, виросла і розвинулась досвідчена піяністка, яка має свій речиталь саме сьогодні.

На сцені чорнів великий фортепіян. Люди почали сходитись, їх доволі прийшло, здається переважали молоді. Без зайвого руху, шуму, без українського спізнення вийшла на сцену піяністка Леся — дівчина з грацією аристократки і свіжістю проліска. В цілій її стрункій постаті ясніла якась несхопима ніжність. Вона зближалась з надзвичайною увагою до фортепіяну, її кроки були повільні, усе залежало від рук Лесі. Вичувалось напругу, немов перед бурея. Я затривожилась, відчувала страх за Лесю. Перед моїми очима виростав Бах у формах великана. Його музика підпирала стовпи вічности світу, а відлуння церковних творів ґенія передавались ніжними пальцями Лесі з такою силою, що скоро мій неспокій перемінився в зачарований світ, з якого я не

(Закінчення на стор. 4)

Пастор...

(Закінчення зі стор. 1)

на фундаментальних принципах науки Нового Заповіту й не йде на ніякий компроміс із безбожжям.

Конгрес також вислав подяку колишньому президентові ЗСА Джиммі Картерові, за те, що він на конгресі Світового союзу баптистів у Лос Анджелесі гостро заатакував Совєтський Союз перед делеґатами цілого світу за його знущання над віруючими в Бога і зачитав листа пастора Г. Вінса, в якому показано тяжку долю християн у Совєтському Союзі й закликає стати в їх обороні.

У суботу, 13-го липня на післяобідній сесії, делеґати вибрали свій провід на наступні п'ять років. Пастора Олексу Гарбузюка, пресвітера української баптистської церкви в Чикаґо, переобрано на голову ВЄББ, а його заступниками обрано пасторів Ярослава Папроцького та Івана Думича. На генерального секретаря переобрано головного редактора „Післанця Правди", пастора Володимира Домашовця, а його заступником вибрано мґра Дмитра Марійчука. На скарбника переобрано пастора Йосафата Іваськова, а його заступником пастора Михайла Якубовича. Членами екзекутиви від різних установ — української біблійної оселі, Видавництва „Дорога Правди", об'єднання молоді, радіоблаговістя „Голос Євангелії в Україну", об'єднання сестер — обрано Богдана Слободяна, письменника Михайла Подворняка, Овдія Хрипчука, Антона Коцепулу, мґра Олександра Гурина, Павла Пасічника і Ніну Возьну. До поширеної Ради Браства увійшли десятки пасторів баптистських церков із багатьох країн світу.

Конгрес закінчився в неділю по полудні прощальним Богослуженням, на якому знову проповідував пастор Г. Вінс. Закриваючи конгрес, пастор О. Гарбузюк закликав усіх до освяченого життя, стійкости у вірі та до безкомпромісової боротьби за волю духа, за права Церкви Христової.

ПОДЯКА

По довгій і тяжкій недузі відійшов у Вічність 11-го травня 1985 р.

св. п.

д-р Іван Ґроховський,

а похоронений — з катедри св. о. Миколая на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо.

Д-р Іван Ґроховський народжений в Рожиськах, Тернопільської обл., лікар-психіятр, активний громадянин-патріот і жертвенний меценат. В Його світлу пам'ять, дружина — Вельмишановна Пані Іванна Ґроховська пожертвувала 1,000 долярів на будову нового приміщення Українського Національного Музею в Чикаґо.

Цією дорогою, Управа Українського Національного Музею складає Вельмишановній Пані Іванні Ґроховській, найщирішу подяку за Її княжий дар, а ця велика жертвенність — це гідний примір до наслідування.

Нехай Господь сторицею нагородить достойну Пані Іванну Ґроховську, а душу Покійного прийме у свої небесні хороми.

Вічна Йому пам'ять, яка залишиться в наших серцях назавжди.

Управа УНМ

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

У глибокому смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що у неділю, 28-го липня 1985 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий ЧОЛОВІК І БРАТ

бл. п.

Йосиф Кондсєльський

народжений 5-го травня 1923 р. в Україні.

ПОХОРОН — у четвер, 1-го серпня 1985 р., о год. 8.30 ранку з похоронного заведення Kaminski, Ґарфілд, Н. Дж. на цвинтар св. Михаїла в Лодай, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — СТАНИСЛАВА
сестри: ДОЗЯ МОРОКО І МАРІЯ

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої і Незабутньої МАМИ І БАБУСІ

бл. п.

Олени Блавацької

відправляться

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
дня 8-го серпня 1985 р.
в церквах:

Соборі св. Софії в Римі;
Успення Пресв. Богородиці у Люрді;
Св. Арх. Михаїла в Балтимор;
Богоявлення в Пітерсбурґ на Фльориді;
Царя Христа у Філядельфії.

Просимо в цей день згадати Покійну у своїх молитвах.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність дня 8-го серпня 1984 року наша Найдорожча і Незабутня МАМА І БАБУСЯ

бл. п.

Олена Блавацька

Відійшла спокійно на 90-му році свого чесного працьовитого і повного християнської віри життя, кілька днів після св. Сповіді і св. Причастя.

Похоронено Покійну на кладовищі Пресв. Діви Марії на Факс Чейсі у Філядельфії біля могили Її покійного мужа о. Івана Блавацького.

В цих найтяжчих хвилинах нашого життя ми зазнали багато співчуття, помочі і розради від Родини, Друзів і Знайомих, які поділяли наш смуток і біль.

Усім, що в часі нашого родинного горя, болю і скорботи виявили нам багато зрозуміння і помочі, усім Тим, що востаннє прощали Покійну, що молилися за Вічний Спокій Її праведної душі, висловлюємо нашу безмежно щиро-сердешну подяку.

Дякуємо рівнож за слова потіхи та співчуття в численних листах, телефонічних розмовах і телеграмах, які наспіли з ближчих і дальших сторін.

Наша глибока вдячність Їх Блаженству Патріярхові Йосифові — тепер уже Покійному, за вислови співчуття та за молитви у Святій Літургії.

Наша щира подяка Всечеснішим Отцям: пароховї о. Юрієві Маркевичеві і о. шамб. д-рові Іванові Біланичеві за відслуження похоронних відправ в Балтимор і Філядельфії. Особливо дякуємо о д-рові Біланичеві за його зворушливі прощальні слова під час похоронів і поминок, де накреслив життєвий шлях Покійної, як відданої дружини українського священика, педагога, яка була осередком традиційного родинного життя, і давала йому цінного змісту і моральної сили.

Дякуємо хорові при церкві св. арх. Михаїла в Балтимор — за участь у Святій Літургії.

Глибоко зворушило нас натхненно прощальне слово над могилою Покійної д-ра Евгена Ґіля, який знаючи Покійну від зарання свого життя, накреслив чудовий спомин про Неї і попрощав Її від Приятелів у далеку, незнану дорогу. Символічна пісня „Видиш брате-мій" — закінчила його прощальне слово і похоронні відправи. Наша щиросердечна подяка.

Рівнож щиро дякуємо п. Володимирові Сороці і п-ву д-рові Любомирові і Наді Бабякам, які з особливою увагою і ніжністю відносились до нашої Назабутньої Покійної Мами.

Висловлюємо особливо глибоку вдячність нашій дорогій приятельці д-р Романі Навроцькій, яка в цих тяжких хвилинах була цілий час з нами, принесла нам слова потіхи, розради, духовної піддержки і перебрала на себе дуже важливі під час похоронів функції, включно з зааранжуванням поминального обіду у Філядельфії. Щире Їй за це все спасибі.

Дякуємо Відділові СУА в Балтимор, якого Покійна була довголітньою членкою, а особливо його голові п. Ганні Самутин, яка з виявом любови і пошани попрощала Покійну в похоронному заведенні. Дякуємо всім Паням, що потрудилися в підготуванні сніданку-тризни після Похоронної Святої Літургії.

Дякуємо усім Тим, що склали пожертви на Заупокійні Святі Літургії, що прислали квіти, які прикрасили могилу Дорогої Покійної і всім ласкавим жертводавцям, що замість квітів на свіжу могилу склали щедрі пожертви на добродійні цілі в світлу пам'ять нашої Дорогої Покійної Мами.

Хай Всевишній Господь винагородить усім у своїм безконечнім милосердю.

Пожертви на ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

д-р Нестор Когут, д-р Володимир Когут, д-р Любомир і Надя Бабяки, інж. Адам і Ліда Марковські, д-р Евген і Анізія Ґілі, п-ні Володимира Сорока, д-р Люба Стефанівська, д-р Марія Дицьо, д-р Романа Навроцька, п-ні Ірина Витковицька, д-р Микола й Ірина Когут, „Провидіння" — Відділ в Балтимор, п-ні Марія Голуб, мґр. Богдан і Тетяна Ясінські, п-тво Степан і Стефа Поліщук, п-ні Дора Хариш, п-ні Ірина Яворська, п-тво Михайло й Ірина Вацлавів, п-ні Головей, д-р Теодор і Міра Залуцькі, п-тво Андрій і Марія Чорні, п. Іван Малко, п-тво Володимир і Параскевія Пересади, п-ні Анна Мазур, п-тво Зенон і Марта Ґой, п-ні Павловська, п-тво Клим і Іванна Бабяки, церковний хор при парохії св. Арх. Михаїла.

КВІТИ прислали:

інж. Адам і Ліда Марковські, п-ні Ірина Яворська, д-р Микола і Ляриса Войтовичі, інж. Іван і Таїса Коржі, о. прот. Анатолій і Марія Булавки, д-р Любомир і Надя Бабяки, церковний хор при парохії в Балтимор, п-во Остап і Іванна Гарасовські, п-ні Іванна Хмілевська і п-тво Уляновичі, д-р Микола і Ярослава Ласійчуки.

Пожертви на ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ:

На „БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД" української католицької церкви св. Арх. МИХАЇЛА в Балтимор:

по 200.00 дол. — Андрій і Ліда Лемішки; Дмитро і Дарія Кострубяки;
100.00 дол. — Українське Лікарське Т-во — Філія Мериленд;
по 50.00 дол. — д-р Нестор Когут, д-р Володимир Когут, д-р Зиновій і Володимира Ґілі;
30.00 дол. — інж. Адам і Ліда Марковські;
по 25.00 дол. — інж. Юрій Подоляк, інж. Лев і Ґертруда Подоляки, мґр. Володимир і Наталія Романовські, інж. Остап і Анна Стельмахи, ред. Осип і Надія Зінкевичі, проф. Василь і Оксана Палійчуки, п-во Василь і Ольга Коржі, п-ні Дора Хариш, д-р Микола і Слава Ласійчуки;
по 20.00 дол. — п-ні Ганна Самутин, п-ні Раїса Зелинська, п-во Семен і Анна Поліщуки, д-р Омелян Дерій, п-во Богдан і Анна Чапельські, інж. Ігор Кебузинський, п-во Андрій і Марія Чорні, п-во Стефан і Стефа Поліщуки, проф. Семен і Софія Михайлишини, мґр. Андрій і Люба Чорнодольські, п-во Евген і Валя Снігури;
15.00 дол. — п-ні Ірина Яворська;
по 10.00 дол. — п. Олександер Ганас, проф. Орест Поліщук, п-ні Михайлина Сідляк, п-ні Ярослава Совган, п-ні Евгенія Чорняк, п-ні Іванна Хмілевська, мґр. Володимир Ганас, п-ні Оксана Калиновська, п-ні Люся Хай, п-ні Марія Херхаліс, п-во Теофіль і Марія Поповичі, п. Микола Яремко, мґр. Мирон і Анна Зобнів, п-ні Володимира Сорока, проф. Михайло і Марія Хома, п-ні Дарія Чорнодольська, д-р Ярослав і Лідія Шавяки;
по 5.00 дол. — п-ні Анна Притула, п-ні Надя Возьна.

Разом $1,320.00

На ТОВАРИСТВО „СВ. СОФІЯ"

По 200.00 дол. — Андрій і Лідія Лемішки, Дмитро і Дарія Кострубяки;
по 100.00 дол. — п-ні Наталія Шараневич, д-р Пилип і Володимира Демуси, д-р Теодор і Міра Запуцькі;
65.00 дол. — п-во Маркіян і Люба Онуферки;
по 50.00 дол. — п-ні Богданна Вонторська, д-р Любомир і Надя Бабяки;
по 30.00 дол. — д-р Тетяна і Зенон Цісики, інж. Олександер і Софія Вонторські, о. прот. Анатолій і Марія Булавки;
по 25.00 дол. — п. Андрій Кашубинський, д-р Романа Навроцька, мґр. Роман і Ірина Дяків, проф. Петро і Володимира Войтовичі;
20.00 дол. — інж. Іван і Інга Шморгуни;
по 10.00 дол. — п-во Петро і Галина Мудрі, п. Софрон Ганкевич, п-во Василь і Стефанія Татчин;
5.00 дол. — п-ні Марія Іващенко.

Разом $1,110.00

На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку

По 100.00 дол. — Роман і Ірина Кострубяки, Ігор Лемішка, д-р Олег і д-р Іванна Ратичі;
по 50.00 дол. — п-ні Володимира Сорока, інж. Іван і Ева Савки;
30.00 дол. — інж. Ростислав і Олена Ратичі;
по 25.00 дол. — інж. Роман і Ярослава Ракочі, д-р Роман і Марія Борковські, п-ні Марія Голуб, п-во Любомир і Анна Ратичі

Разом $525.00

На КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІЙ ЦЕНТР у Філядельфії, Па.

По 25.00 дол. — інж. Лев і Олександра Яцкевичі, мґр. Іван і Галина Костюки.

Разом $50.00

На УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ в Гарварді

25.00 дол. — д-р Іларіон і п-ні Калиневичі.

На ПОМІЧ БІДНИМ у Бразилії

25.00 дол. — д-р Володимир і Меланія Кокорудз.

На ПЛАСТОВИЙ МУЗЕЙ в Клівленді.

25.00 дол. — п-ні Галина Пісецька-Кохановська.

На ПОМІЧ БІЖЕНЦЯМ у Польщі
д-р Олег і п-ні добр. Олена Слюзарі

На ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛА „НАШЕ ЖИТТЯ"

25.00 дол. — д-р Ірина Гребеняк;
10.00 дол. — 59-ий Відділ СУА в Балтимор.

Разом $35.00

Загальна сума пожертв $3,115.00

Усім Вельмишановним Жертводавцям наша щира подяка. Хай Господь має усіх у своїй вселаскавій опіці, а нашій Найдорожчій Мамі і Бабусі хай дарує щасливу Вічність.

Доньки:
ЛІДІЯ БЛАВАЦЬКА-ЛЕМІШКА
ДАРІЯ БЛАВАЦЬКА-КОСТРУБЯК
з родинами

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:

10-11-го серпня — Подвійні гри
30-го серпня - 2-го вересня — УСЦАК крайові
14-15-го вересня — Запрошеневий УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
12-13-го жовтня — КЛК.

Дипломний...

(Закінчення зі стор. 3)

могла вирватися до кінця програми. Мені видавалось, що Лесині руки літали шулікою, падали водоспадом Ніягари, гриміли акордами органів зі святинь молитви, і плакали тугою за неповторністю краси , яку створили великі композитори. Головка Лесі хилилась, немов би розмовляла з фортепіяном, дістаючи в заміну від нього глибину інтерпретації твору.

Гучні оплески, заслужені оплески, з усмішкою мімози кланялась Леся, у її очах мерехтіло море переживань, а її руки біліли лілеями радости. Кожного композитора закосичувала з дівочою соромливістю, надаючи творові прозорість техніки зрілого піяніста, а рівночасно наснажувала і наповняла гру юністю своєї душі, яка прагнула входити у світ кожного композитора зокрема. Воскресала „Патетична" соната неперевершеного композитора Бетовена, німця, якому Господь і слух забрав, а він творив дальше. І Скарлятті-італієць не був чужим Лесі, вона переходила від одного композитора до іншого свобідно, без залишок впливів, і це виходило у неї дуже природно. Чи в баляді Шопена-поляка, в якому французька кров плила, але серце було наскрізь напевнене любов'ю до Польщі, який іскрився незбагненою веселкою легкости, — Леся відчула дух Шопена по справжньому. Чи в „Токкаті" талановитого вірмена — композитора Хачатуряна Леся зуміла розрив — траву розгорнути, звідки було чути народні пісні мужнього вірменського народу.

Та врешті „рідний" Левко Ревуцький в „Прелюдії", композитор найбільш відповідальний за розвиток української музики за останні 50 років, дуже оригінальний свіжістю музичної мови. Чи Леся найкраще зі всіх композиторів віддала Ревуцького, не думаю. Зрештою, я не музиколог і передаю тільки свої спостереження і переживання. Ревуцького вона заграла зі зрозумінням, віддаючи правильно творові ту іскру, яку запалив композитор, творячи його. Мене найбільш захопило виконання Баха, якщо можна вибирати.

Після закінчення програми Леся з китицею червоних рож, яку подарувала їй сестричка Таня, підійшла до свого професора Б. Максимовича і спробувала йому передати квіти, дякуючи за труд і працю, які увінчалися сьогоднішнім успіхом. Зворушуюча це була картина, в очах Лесі блистіли сльози радости і сльози відпруження. Нелегкий це шлях, але який приманливий, бо він веде у світ правдивого мистецтва. А як буде в майбутньому, важкопередбачити. Леся у травні ц.р. здобула на Вейн університеті бакалявр з біології з почестю „кум лявда", а у вересні починає медицину на тому ж університеті. Її многогранність здібностей проявляється також в інших ділянках мистецтва, як балет і хореографія, в яких вона також непересічна. Ця молода дівчина, яка має сильний корінь українського роду, приносить не тільки своїй родині, але і цілій громаді гордість і радість.

Квітку, ім'я якій талант Леся посадила у своєму саду і вона ніколи не зів'яне.

Організування цього вечора було на рівні культурного, приємного свята. При перекусці, солодкому присутні ще довго говорили про мистецтво, музику та молоду обдаровану професіоналістку Лесю Кізиму.

Дарія Мельникович-Рихтицька

М. Ґорбачов...

(Закінчення зі стор. 1)

говорить про „трудність життя громадян", про їхні турботи і клопотання, як виживити багаточленну родину, як знайти час для придбання харчів й інших потрібних речей, як побороти високі кошти продуктів придбаних на чорному ринку тощо.

Текст промови Ґорбачова, у зредагованій формі продістався за кордон і американські журналісти отримали його в Раді Крайової Безпеки у Вашінгтоні. Значить він був переданий до Білого дому розвідкою, або совєти були зацікавлені тим, щоб копія попала на Захід, зокрема до З'єднаних Стейтів Америки, де тепер ведеться всякими лібералами і приятелями СССР посилена кампанія в користь привернення політики детанту напередодні зустрічі на вершинах між президентом Роналдом Реґеном і М. Ґорбачовим, заповідженої на другу половину листопада цього року в Женеві.

Всі надії прихильників цього нового курсу у політиці зв'язані передовсім з особою Горбачова, який, мовляв, змагає до замирення, відродження совєтської економіки і нормалізації стосунків між СССР і західніми країнами. На овиді покищо не видно змін у совєтській політиці, ані внутрішньо-імперської, ані зовнішньої у зносинах із західніми демократичними країнами, — кажуть дипломати в Москві, які більш реалістично оцінюють совєтські відносини і бачуть покищо тільки старі шляхи, якими іде новий совєтський лідер.

Чи наступлять зміни в совєтській економічній системі, зокрема в сільському господарстві? Напевно ні, кажуть аналітики, бо це могло б стати початком розвалу комуно-московської імперії.

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч.Січ" - Галедон С.К. 3:2

Розпочалися ігри традиційного літнього сезону турніру копаного м'яча за трофей першуна і фінансові нагороди фірми ДАБ.

Як і в попередні роки, в цьому турнірі змагається 8 чолових клюбів Ню Джерзі і Ню Йорку з Космополітальної і Гарден Стейт Ліґ.

Учасники турніру змагаються у двох рівнорядних підгрупах: „А" УСВТ „Ч. Січ", Юніон Ленсерс, Галедон С.К. і Кларкставн С.К.; „Б"- Юніон Кавнті, С.К. „Ґоя", Довер „Страйкерс" і Спортсфрендс С.К.

По закінченні змагань в обидвох підгрупах відбудуться фінальні зустрічі за І-ше і ІІ-ге місця

У звітових змаганнях в яких рівночасно віддзеркалювалася міжліґова ревалізація, „Ч. Січ", що в більшості перемагає чолові клюби Космополітальної Ліґи, продовжила цю традицію і цим разом. Минулорічні чемпіони за чашу Ню Джерзі і віцечемпіони І-ї дивізії Ґарден Стейт Ліґи, без більших зусиль перемоги 3:2. Вже до перерви „Січовики" вели 2:0. В 21-ій хвилині швидкий „бомбардир" нашої дружини - Андрій Бакун успішно закінчив акцію нашого нападу, відкривши конто 1:0. В 29-ій хвилині Мазур і Кальдерон започаткували чергову атаку, цей останній перекинув м'яча Бакунові і воротар німців був змушений вдруге капітулювати.

Другу половину Галедон започаткував швидшим темпом контратакувати, чим, вирвав від наших футболістів ініцятиву. В 49-ій хвилині Павлюс не допильнував колишнього професіонала з Чикаго „Стінґс" і цей здобув свого першого ґоля для Галедону.

Кілька хвилин пізніше Андрій Бакун чудово закінчив чергову акцію свого нападу ґолем, що,як пізніше виявилося, став переможним у цій зустрічі. Рівночасно Андрій додав до свого конта черговий „ґет трик'

В кінцевій фазі цих гарних і цікавих змагань німці зуміли здобути свого другого ґоля, яким остаточно встановили вислід 2:3.

Склад ,Ч.Січі": Хамуляк, Ромійо, Павлюс, Зулійо, Брієнза, Мурдза, Сабо, А. Бакун, Мазур, Кальдерон, Ансальмо, Д. Бакун, д-р В. Бакун. Провідник Вол. Бакун.

Відкритий Турнір копаного м'яча - 1985

В неділю і понеділок, 1-го і 2-го вересня ц.р., в часі довгого кінця тижня з нагоди Дня Праці на оселі Верховина" в Ґлен Спей, Н.Й, відбудеться ІІ-й відкритий турнір копаного м'яча найкращих українських дружин ЗСА і Канади. Змагання цього турніру приходитимуть круговою системою. Дружині що здобуде найбільше точок, будуть вручені трофеї УСВТ „Ч. Січ". До турніру допускаються усі українські дружини в складах, в яких вони змагаються в своїх ліґах.

Зацікавлені провідники українських дружин можуть звертатися по дальші інформації на таку адресу: Ukrainian Soccer Tournament 680 Sanford Ave, Newark, N.J. 07106

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Українські дружини іграх за чаші Европи

Згідно з льосуванням, що відбулося в Цюріху, Швайцарії, в днях 18-го вересня і 2-го жовтня ц.р., відбудуться перші рунди змагань за три різні чаші Европи, в яких згідно з минулорічними осягами в СССР, братимуть участь три найкращі дружини копаного м'яча з України

Київське „Динамо" має визначену зустріч з голляндським клюбом „Утрехт" в Утрехті, за чашу Европи між дружинами, що здобули чаші в своїх країнах. Київляни, як ми вже повідомляли раніше, здобули чашу СССР і цим самим закваліфікувалися до тієї компетиції .

Дніпропетровське „Дніпро" що в минулому році здобуло бронзові нагороди у вищій лізі СССР, змагатиметься за чашу Европейської Футбольної Федерації Першу зустріч має визначену на виїзді в місті Аує в Східній Німеччині з місцевим клюбом „Вісмут".

Одеський „Чорноморець' в минулому сезоні закінчив на четвертому місці у вищій лізі СССР, але завдяки забороні брати участь в іграх за чаші Европи англійським клюбам в зв'язку з брюссельською трагедією, Европейська Федерація допустила цей український клюб, який має визначену першу зустріч в Одесі з відомим західньо-німецьким клюбом „Вердер" з Бремену.

Під сучасну пору у вищій лізі СССР почалася друга половина сезону копаного м'яча. Після 17-ої рунди ігор в показнику табелі веде Київське „Динамо" з 27 точками.Дніпропертовське „Дніпро" займає 2-ге місце з 25 точками. Дальші місця в першій п'ятці займають: Московські клюби „Спартак"(22) і „Торпедо"(21 точ) Таку ж кількість точок має білоруський клюб Мінське „Динамо". Решта українських клюбів опинилася на середині показника „Металіст" Харків (15), Донецький „Шахтар (15) і одеський „ Чорноморець" — 14 точок.

С. Бубка встановив новий світовий рекорд

Відомий в спортовому світі український легкоатлет Сергій Бубка з Донецька, виступаючи в складі збірної СССР на міжнародних змаганнях в Парижі, встановив новий світовий рекорд в скоку з жердиною, осягнувши висоту 19 футів 8 1/4 інч Присутні на стадіоні Джін Боін понад 5,000 глядачів, справили для цього українського спортовця стоячу овацію. Попередній, теж рекордовий, світовий осяг Бубки 19 футів. 5 3/4 інча, був встановлений цим талановитим спортовцем минулого року в Римі, Італія.

Як завжди, російські імперіялісти стараються при кожній нагоді приховувати перед спортовцями вільного світу українську національність Сергія, щоб таким чином його осяг записували на конто Росії.

(от)

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!